فیلم سازان

حمایت بدون دخالت دولت

محمد عدلی: «مشکل اصلی کمبود سالن سینما و به تبع آن نظام پخش است. تا این مسائل حل نشود هرگز عدالت برقرار نخواهد شد.» این جملات را همایون اسعدیان رئیس شورای صنفی اکران به زبان می آورد و ادامه می دهد: در شرایط فعلی در حوزه اکران رضایت اهالی سینما جلب نمی شود برای اینکه طی ۲۷ سال گذشته درحالی که عرض جغرافیایی همواره افزایش پیدا کرده به غیر از اینکه چند سینما دو یا سه سالنه شده اند به تعداد سینماهای کشور افزوده نشده است حتی کم و بیش شاهد تعطیل شدن سینماها در کلیه نقاط کشور بوده ایم. همین امر امکان رقابت سالم را از سینماها می گیرد و موجب می شود پخش کننده ها برای به دست آوردن سالن های خوب با یکدیگر نزاع داشته باشند. در این میان آن پخش کننده ای که قوی تر و زرنگ تر باشد و یا فیلم های پرفروش تری در چنته داشته باشد گوی سبقت را از سایر رقبا می رباید. سخنگوی شورای صنفی اکران در مورد وظیفه صنوف برای حل مشکلات سینما چنین اظهارنظر می کند: «صنوف مسائل نرم افزاری سینما را برعهده دارد و دولت باید به جای اینکه در امور صنفی دخالت کند به وظیفه اش که استحکام پایه های صنعت است بپردازد. چرا که بخش خصوصی تمایلی برای شرکت در بخش سخت افزاری مانند ساخت سالن ندارد زیرا از لحاظ مالی برایش صرفه اقتصادی ندارد که زمین تجاری بخرد، مالیات و عوارض بدهد و سینما بسازد چرا که فرآیند برگشت پول در مورد سینما به سختی صورت می گیرد. بخش خصوصی بیشتر تمایل دارد به جای گذر از این پروسه محلی همانند پاساژ که سود تضمین دهنده دارد تاسیس کند. وی ادامه داد: حل چنین مشکلاتی بدون حمایت دولت امکان پذیر نیست البته قوانینی در این مورد سال ها پیش وضع شده اما به دلایل متعدد شرایط اجرا شدنش فراهم نمی شود. اینکه شهرداری زمینی به قیمت منطقه بفروشد، وام

بدهد و یا به میزان مساحت سالن مجوز تجاری به بخش خصوصی بدهد هنوز مشخص نشده است.

وی در مورد روش های نوین کسب درآمد توسط سینمادارها می گوید: در سینماها به جز پخش فیلم باید امکانات دیگر هم به مردم ارائه شود. سینمادار می تواند از این شیوه ها کسب درآمد کند. وی اضافه کرد: «تا به حال هم بازسازی سینما فرهنگ و فلسطین توسط دولت صورت گرفته چرا که بخش خصوصی چنین هزینه ای نمی کند به همین دلیل سینماهای کشور روز به روز فرسوده تر می شوند و هنوز با همان امکانات و شرایط ۳۰ سال قبل به حیات ادامه خود می دهند.» اسعدیان درخصوص سینمادار بدون دولت می گوید: وظیفه دولت سینماداری نیست. این را هم نمی گویم که دولت سینما بسازد و در اختیار صنوف قرار دهد چرا که وظیفه صنوف هم سینماداری نیست. فقط درخواست ارائه تسهیلات از سوی دولت به بخش خصوصی را داریم. همان طور که دولت اعلام می کند برای سیلوسازی وام کم بهره می دهد اگر سینما زیاد شد، فشار سینمادار روی تهیه کننده کاهش می یابد صنعت سینما نیز نیاز به سینماسازی دارد. وی ادامه می دهد: برای سینمای کشور فقط نامی از صنعت باقی مانده درحالی که ما حتی تهیه کننده خصوصی در سینما نداریم چرا که عموم تهیه کننده ها تجهیزات سینمایی ندارند و فقط نقش سرمایه دار را ایفا می کنند دلیلش هم این است که اگر روزی سینما خواسته هایشان را تامین نکرد، بتوانند نوع دیگر تجارت را تجربه کنند. سخنگوی شورای صنفی اکران از بین رفتن ژانر در سینما به واسطه نوع اکران را تکذیب می کند. وی در این مورد گفت: «نوع نگاه متولیان باعث از بین رفتن گونه ای از سینما شده است. مانند مقطعی که مسئولان وقت با فیلم اکشن مشکل پیدا کردند و متاسفانه روشنفکران کشور نیز از آن حمایت کردند بعدها به دلیل از بین رفتن همین گونه فیلم ها بسیاری از سینماها در شهرستان ها تعطیل شد. در واقع سینما مخاطب این گونه فیلم ها را از دست داد.»

وی همچنین کم رونق بودن سینمای کودک و نوجوان را به اکران تعمیم نمی دهد. «بسیاری از فیلم های این دسته مشکل پخش کننده و تهیه کننده دارند مثلاً اگر مربای شیرین بعد از پنج سال اکران می شود دلیلش همین است.» وی ادامه می دهد: وقتی کانون پرورش فکری کودکان و آموزش و پرورش به عنوان متولیان اصلی از فیلم های خود حمایت نمی کنند و سینماهای منسوب به این ارگان ها به دنبال فیلم تجاری هستند چگونه می توانیم از سینمای خصوصی انتظار نمایش این گونه فیلم ها را داشته باشیم. درحالی که بخش دولتی باید باور داشته باشد که فیلم ها به صرف حضور در جشنواره و بعد از آن پیوستن به آرشیو ساخته نشده و با اختصاص دادن چند درصد از بودجه فیلم برای نمایش فیلمشان اقدام کنند. بسیاری از سینماهای کشور در حال حاضر شرایط مساعدی برای نمایش فیلم ندارند. سرمایه گذاران بخش خصوصی تمایلی به احداث سالن های جدید ندارند و سینماداران نیز از خود شوقی برای بازسازی مجموعه هایشان نشان نمی دهند.

گفت وگو با رئیس اتحادیه ناشران و کتاب فروشان

ارشاد دعوتمان نکرد

شرق: «۳۴ سال حضور در اتحادیه و ۱۰ سال ریاست.» این سابقه مردی است که ۵۷ سال در صنف ناشران فعالیت داشته است. داوود رمضان شیرازی در سن ۷۱ سالگی کماکان با تمام وجود سعی دارد که به صنف متبوع خود کمک کند. برگزاری نمایشگاه بین المللی تهران به بهانه ای بدل شد تا پای صحبت رئیس اتحادیه ناشران و کتاب فروشان بنشینیم. اتاقی که مملو از کتاب است محل کار ۱۰ سال گذشته شیرازی را تشکیل می دهد. او می گوید هیچ کدام از افرادی که در اتحادیه هستند حقوق نمی گیرند چرا که این اتحادیه هیچ درآمدی ندارد. عکس های سیاه و سفید ناشران قدیمی همچون محمد اقبال دیوار اتاق رئیس اتحادیه را آذین بسته است. روی میز نتیجه آزمایش های پزشکی به چشم می آید. می گوید صبح از بیمارستان آمده است. رمضان شیرازی اعتقاد دارد اوضاع صنعت نشر کشور چندان بد نیست ولی کتابفروشان با مشکلات بسیاری مواجه اند که باید هرچه زودتر برای آنان فکری کرد. نمایشگاه بین المللی تهران برای او جذابیت بسیاری دارد. «این نمایشگاه واقعاً در دنیا تک است.» ولی با این وجود به دلیل ناراحتی جسمی توان حضور چندباره در نمایشگاه را ندارد. رئیس انتشارات سناعی امسال در نمایشگاه تهران غرفه ای هم ندارد.

■ وضعیت اقتصادی ناشران در شرایط کنونی چگونه است؟

اوضاع به نسبت خوب است. مردم ما به کتاب علاقه دارند. به جرات می توان ادعا کرد تمام افراد از دوران کودکی در محیطی قرار می گیرند که کتاب در آن حضور دارد. هر چند که سرانه مطالعه در کشور حدود ۲ دقیقه است ولی حتی با این آمار ناچیز هم می توان به آینده امیدوار بود.

■ در میان انواع کتاب ها کدام نمونه ها بیشتر مورد اقبال مردم قرار می گیرد؟

رمان ها و کتاب های داستان به همراه آثار ترجمه شده مخاطبان زیادی دارند حتی گاهی اوقات کتاب های رمان با تیراژ بالای ۵ هزار تا در چاپ های متعدد به فروش می رسد. البته خیلی بهتر است که انواع کتاب های ادبی نیز در لیست خرید شهروندان قرار گیرد. به هر صورت کتاب های ادبی هنوز آنچنان در میان خریداران جا نیفتاده که امید بسیاری وجود دارد در آینده آنها نیز در تیراژهای بالا به چاپ برسد. سابقاً دیوان اشعار و کتاب های تاریخی فروش خوبی داشت الان هم اوضاع بد نیست خوب است. مردم به کتاب علاقه دارند فقط باید خوراک لازم برای خریداران فراهم شود.

■ احساس می کنید به عنوان یک فعال صنفی شرایط در آینده برای ناشران بهتر شود با توجه به اینکه ظاهراً فشارهای دولتی بر ناشران افزایش یافته است؟

فشار خاصی وجود ندارد. همیشه صف های انتظار برای دریافت مجوز از سوی وزارت ارشاد وجود داشته است البته دقت مطالعه در وزارت ارشاد بر روی کتاب ها زیاد شده ولی کار مسکوت نمانده است. هیچ وقت اینگونه نبوده که کتابی در مدت زمان کوتاهی از ارشاد مجوز بگیرد. البته چند وقتی می شود که بعضی از اعضای صنف نسبت به نحوه دریافت مجوز گلایه دارند. شرایط نسبت به قبل کمی فرق کرده ولی صنف چندان ناراضی نیست. در آینده هم حتماً بهتر خواهد شد. روند رو به بهبودی است.

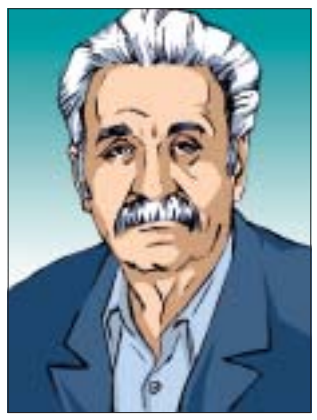

■ امسال اتحادیه در برگزاری نمایشگاه کتاب هم نقشی نداشت. علت آن چه بود؟

هر دوره ای که اتحادیه وظیفه برگزاری نمایشگاه را به عهده گرفت به خوبی از عهده کارها برآمد. همیشه از دی ماه مقدمات برگزاری نمایشگاه آغاز می شد ولی امسال ارشاد از اتحادیه برای شرکت در برگزاری نمایشگاه دعوت نکرد که دلیل آن برای ما مشخص نیست. شاید آنها اینگونه صلاح دیدند ولی این به معنای ضعف اتحادیه نیست چرا که در طول چهار دوره قبلی اتحادیه ثابت کرد شایستگی های لازم را دارد. در این دوره از ما دعوتی نشد و صنف هم دخالتی نکرد. البته آنچه اهمیت دارد برگزاری نمایشگاه به بهترین شکل است. واقعاً مهم نیست که چه دسته و گروهی نمایشگاه را اداره می کنند فقط باید کار خوب باشد.

■ تعدادی از کارشناسان معتقدند که نمایشگاه نباید به شکل فروشگاهی بزرگ درآید.

ما در کشور احتیاج به ویترین داریم که در آن کتاب را به مخاطبان عرضه کنیم. کتابفروش ها باید آنقدرها جذاب باشند تا مردم را به سمت خود بکشند. متاسفانه در حال حاضر اصلی ترین مشکل صنف ناشران این است که مکان های مناسب فروش وجود ندارد و محل خرید کتاب در مکان خاصی متمرکز شده مثل خیابان انقلاب. اینکه در نمایشگاه مردم کتاب می خرند اصلاً بد نیست چرا که همین خریدها همسو با خواسته های صنف است.

■ آیا این خریدهای گسترده منجر به آن نمی شود که متقاضیان در سایر ایام سال از خرید کتاب صرف نظر کنند؟

اصلاً اینگونه نیست، نمایشگاه فقط ۱۰ روز دوام دارد در حالی که ناشران در سایر ایام سال به فروش کتاب ادامه می دهند. اگر خریدها منحصر به همین روزها بود کار ناشران کساد می شد.

■ ناشران اعتقاد دارند اگر تسهیلات خاصی به آنان ارائه شود تا کتابفروشی تاسیس کنند، وضعیت فروش کتاب بهتر خواهد شد. شما چنین ایده ای را قبول دارید؟

بله، حدود ۷ سال قبل چنین موضوعی در مورد تاسیس دفتر نشر مطرح بود. در آن ایام ناشران نمی توانستند هر مکانی را برای دفتر نشر انتخاب کنند. اما با رایزنی هایی که با وزارت کشور و شهرداری شد این مشکل برطرف شد. دولت باید تسهیلات خاصی را برای ناشران در نظر گیرد تا آنها کتابفروشی دایر کنند. مثلاً همان کاری که برای داروخانه ها می شود. اگر ناشر بتواند بدون مجوزهای دست و پاگیر هر مغازه مناسبی را برای این کار برگزیند، تعداد کتابفروش های کشور افزایش می یابد. در نهایت بر تعداد خریداران هم افزوده می شود، چرا که مردم اگر کتاب را به سهولت در مقابل خود مشاهده کنند، حتماً به سمت آن جذب می شوند و علت فروش بالای کتاب در نمایشگاه هم همین است. اینکه مردم کتاب را می بینند و ناگزیر به خرید آن می شوند.

■ پس شما مخالف متمرکز شدن محل فروش کتاب در خیابان انقلاب هستید.

نه منظور من این نبود. پراکندگی باید وجود داشته باشد نه اینکه محل بورس کتاب وجود نداشته باشد. از قدیم هم اینگونه نبود که از کلمه بازار به طور کلی استفاده شود مثلاً می گفتند بازار طلافروشان یا بازار خشکبارفروشان. در واقع هر صنفی برای خود محلی به عنوان مرکز اصلی فروش داشت و جدای از آن در دیگر نقاط شهر نیز به طور پراکنده فعالیت می کرد. به عنوان مثال طلافروشی به غیر از راسته بازار گلوبندک در سایر نقاط شهر نیز قابل دسترسی است ولی در مورد کتاب اینگونه نیست و فقط در خیابان انقلاب که بیش از هزار کتابفروشی در آن وجود دارد می توان کتاب پیدا کرد. این بسیار خوب است و باید باشد اما دولت باید کمک کند تا امکان نمایش کتاب در همه نقاط شهر فراهم شود.

■ در شهرستان ها شرایط به چه صورت است؟

از میان ناشران فعال حدود ۷۲ درصد در تهران مشغول به کار هستند و شهرستان ها فقط ۲۸ درصد صنعت نشر را بر عهده دارند و عملاً این تهران است که قطب اصلی کتاب به حساب می آید.

■ چرا تعداد ناشران از کتابفروشان بیشتر است؟

این موضوع بیشتر به طنز شباهت دارد. در حال حاضر حدود ۷ تا ۸ هزار ناشر در کشور حوزه دارند که تنها پانصد، ششصدتای آنها فعال هستند. برای همین افراد فعال هم باید تسهیلاتی به وجود آید تا بهتر کار کنند. بقیه ناشران غیرفعال بیشتر به دنبال فعالیت های دلالی مانند گرفتن کاغذند. آنها معمولاً پس از چند سال فعالیت اینگونه از گردونه خارج می شوند. اگر شرایط برای حضور بهتر همین تعداد ناشر فراهم شود به طور حتم آنان موفق تر خواهند بود.

■ آیا ناشران باید وارد حوزه تاسیس کتابفروشی شوند؟

بله، دقیقاً باید همین گونه باشد. ناشر وقتی محل مناسبی برای عرضه کتاب داشته باشد مطمئناً بر میزان تیراژ می افزاید. در حال حاضر هم ناشران در دفاتر خود کتابفروشی دارند و خریداران عمدتاً برای دریافت کتاب به این مراکز رجوع می کنند. ولی اگر شهرداری و سایر ارکان های مسئول تسهیلات ویژه را برای ناشران در نظر بگیرند، آنها حتماً بیشتر در این زمینه کار خواهند کرد.

■ در حال حاضر درآمد سرانه یک ناشر چقدر است؟

شرایط هر ناشر متفاوت است. عده ای زیاد پول درمی آورند و تعدادی دیگر کمتر. به هر صورت باید براساس میزان فعالیت آنها درآمد را تخمین زد.

■ عده ای از کتابفروشان به نحوه دریافت مالیات شکایت دارند.

بله متاسفانه همین طور است. بارها اتحادیه درخواست کرده که میزان دریافت مالیات کتابفروشان کمی عادلانه تر شود. کتابفروش ها آنقدرها درآمد ندارند که بتوانند این میزان مالیات پرداخت کنند.

■ یعنی شما هم مانند سایر صنوف کشور که به مالیات ها گلایه دارند، خود را محق تخفیف می دانید؟

بله واقعاً کتابفروشان از هر صنف دیگری برای این موضوع شایسته تر هستند.

■ یک کتابفروش به طور متوسط سالانه چقدر درآمد دارد؟

بستگی به محل فروشگاه و میزان علاقه کتابفروش به کار خود دارد. کتابفروشی شغلی به حساب می آید که احتیاج به سلیقه و ذوق بالایی دارد. کتابفروش باید محل فروشگاه را به شکلی درآورد که مشتری را به سمت خود جذب کند، در اصل این تخصص به حساب می آید. میزان درآمدها نیز براساس چنین فاکتورهایی در نقاط گوناگون متفاوت است.

■ به اعتقاد شما قیمت های بالای کتاب مانعی برای رونق کار ناشر و کتابفروش نیست؟

قیمت های کتاب در ایران چندان بالا نیست. اگر کتاب را با کالاهای دیگر مقایسه کنید متوجه خواهید شد که قیمت ها اصلاً زیاد نیست. بنده به خاطر دارم در دوران قبل از انقلاب از پول فروش یک کتاب یک سکه ربع پهلوی خریدم. در حال حاضر هم متوسط قیمت ها در اکثر مواقع پایین است.

■ نحوه قیمت گذاری بر روی کتاب چگونه است؟

ناشران آزاد هستند براساس میزان هزینه های چاپ بر روی کتاب قیمت گذاری کنند. در سایر کشورها به طور معمول حدود ۶ تا ۷ برابر قیمت تمام شده بر روی بهای کتاب اضافه می کنند. ولی در ایران به طور متوسط ۲/۵ تا ۳ برابر به بهای تمام شده کتاب اضافه می شود. دلیل آن نیز هزینه های پخش و فروش است. معمولاً ۳۵ درصد قیمت کتاب به پخش کننده می رسد و ۱۰ تا ۱۵ درصد هم تخفیف کتابفروش است.

■ اما خیلی ها اعتقاد دارند ناشران بیش از حد معمول به بهای کتاب اضافه می کنند؟

ناشران براساس سرمایه ای که در حین کار صرف می کنند بر روی کتاب ها قیمت می گذارند. در واقع آنان یک حساب سود و زیان برای خود دارند. البته بعضی اوقات پیش می آید که قیمت ها بیهوده زیاد می شود.

■ این افزایش قیمت منجر به بروز تخلف نیز می شود؟

متاسفانه گاهی چنین مواردی وجود دارد. به طور مثال هفته گذشته یک ناشر با اتحادیه تماس گرفت و خبر داد از روی کتاب او نسخه های تقلبی چاپ شده است. شاید یکی از علل به وجود آمدن چنین مواردی قیمت های بالای کتاب باشد.

■ اتحادیه با چنین تخلف هایی برخورد نمی کند؟

اگر فرد متخلف جواز کسب اتحادیه را داشته باشد، ما می توانیم با او برخورد کنیم.

اصناف شهرستانی

راهکارهای خروج از بحران

شرق: بسیاری از صنوف جنوبی کشور نسبت به چگونگی وضع عوارض و نحو دوگانه برخورد مسئولان با صنوف و کارگاه های صنعتی گلایه دارند. در همین حال نماینده اصناف تولیدی و خدمات فنی استان بوشهر در شورای اصناف می گوید: با توجه به اینکه بیش از ۸۰ درصد صنایع کوچک و زودبازده استان تحت مجموعه اتحادیه ها و مجامع امور صنفی قرار دارند متاسفانه تاکنون هیچ کمکی از سوی دولت به این صنایع نشده است. تنها به کارگاه هایی که تحت اختیار سازمان صنایع و معادن قرار گرفته اند تسهیلاتی با بهره پایین اختصاص می یابد. این درحالی است که کارگاه های تولیدی تحت مجموعه اصناف نیز در خدمت تولید و اشتغال زایی قرار دارند. نظر به بحران موجود در این بخش و با عنایت به اینکه استان بوشهر در ردیف استان های کمتر توسعه یافته کشور قرار دارد و همچنین با توجه به نظر مثبت دولت برای گسترش صنایع کوچک لازم است وزارت بازرگانی به عنوان متولی اسناد و با نظرات مشترک این وزارتخانه و اتحادیه ها ترتیبی اتخاذ کند تا وام های درازمدت با بهره پایین در اختیار تولیدکنندگان کارگاه های کوچک قرار گیرد تا از بن بست فعلی خارج شوند. تنها در این صورت است که مشکل سرمایه در گردش صنوف تولیدی استان مرتفع می شود و کارگاه ها می توانند ضمن ادامه حیات خود و تثبیت فرصت های شغلی فعلی، فرصت های شغلی جدیدتری نیز ایجاد کنند. منصور اسماعیل پور در مورد نحوه پرداخت عوارض و مالیات اصناف چنین نظر می دهد: لازم است از مالیاتی که اکنون از اصناف اخذ می شود مبلغ یک در هزار در اختیار دستگاه های متولی اصناف یعنی اتحادیه ها و مجامع امور صنفی قرار گیرد تا در امور متعلق به خود صنف ها هزینه شود. بدیهی است که هیچ دستگاهی به اندازه اتحادیه و مجامع امور صنفی از مشکلات و مسائل موجود صنف ها مطلع نیست. با توجه به اینکه بیشترین مبلغ مالیات را از اصناف و کسبه و بازار به دولت پرداخت می کنند و با توجه به اینکه اتحادیه های صنفی از بودجه دولتی هیچ بهره ای ندارند، باید این شیوه اصلاح شود. وی با توجه به مشکلات اصناف برای پرداخت مالیات بیان داشت: متاسفانه بدون توجه به واقعیت و وضعیت موجود اصناف، نرخی را سالانه برای مالیات تعیین می کنند و به هیچ وجه به اظهارنامه های مالیاتی اصناف توجهی نمی کنند. در ضمن با توجه به اینکه معافیت مالیاتی افزایش پیدا می کند و ضرایب مالیاتی ثابت است، مالیات سالیانه افزایش پیدا می کند که اگر در یک سال مشخص یکی از اصناف موردنظر با بحران ها، ورشکستگی، رکود و نوسان بازار نتواند مالیات تعیین شده را بپردازد مشکلات زیادی برای کسبه اتفاق خواهد افتاد. وی ادامه داد: کارشناسان ارشد مالیاتی می توانند هرساله برخی از اظهارنامه ها را به روش انتخاب جامعه آماری برگزینند و با انجام کارشناسی بر روی آن وضعیت مالی و اقتصادی واقعی صنوف را تشخیص دهند. نماینده شورای اصناف در بوشهر می افزاید: با توجه به نوسانات بازار و عدم ثبات قیمت ها و نرخ ها باید نظام پرداخت توافقی مالیات از سیستم مالیاتی حذف شود. بدیهی است که بیشترین مالیات دهندگان که همواره در دسترس اداره مالیات قرار دارند و بیشترین بار پرداخت مالیات را بر دوش گرفته اند همین اصناف و کسبه و بازاریان هستند که همواره در چرخه تولید و توزیع و تامین احتیاجات شهروندان نقش اساسی دارند. نکته ضروری دیگر اینکه بزرگترین مشکل گروه های شغلی اظهارنامه مالیاتی است و در صورتی که تا پایان هر سال به اداره امور مالیاتی ارائه ندهند علاوه بر اینکه از معافیت سالانه موضوع ماده ۱۰۱ برخوردار نمی شوند جرائم عدم تسلیم اظهارنامه هم شامل این دسته می شود که باید این ماده قانونی تصحیح شود زیرا در مناطقی از جمله استان های محروم مالیات دهندگان به علت عدم آگاهی کافی به این امر گاهی در تحویل این اظهارنامه غفلت می کنند، تقاضای مجامع امور صنفی این است که در اجرای این قانون تساهل و مدارای ویژه ای به نفع اصناف صورت گیرد تا موجب تضعیف بیشتر اصناف زحمتکش نشود. اسماعیل پور ادامه داد: در بسیاری از کشورهای پیشرفته جهان مرسوم است که نرخ مالیاتی هر کالایی در هنگام خرید در برگه فاکتور درج می شود تا مصرف کننده میزان مالیاتی را که باید بپردازد کاملاً بداند. از طرف دیگر فروشنده نیز دقیقاً با توجه به کالاهای فروخته شده در هر سال از میزان دقیق مالیاتی که باید بپردازد آگاهی می یابد. این امر موجب رفع هرگونه ناهماهنگی و مشکلات پرداخت مالیات می شود. اسماعیل پور در مورد نحوه دریافت مالیات از استان های محروم گفت: نکته دیگری که در زمینه مالیات می توان به آن اشاره کرد این است که به استناد تبصره ۱۱ ماده ۴۶ قانون مالیات های مستقیم مبلغ ۱۰۰ هزار ریال بابت صدور پروانه و مبلغ ۵۰ هزار ریال بابت تمدید، جهت ابطال تمبر از صنوف دریافت می شود که این قانون هم اکنون در سراسر کشور به طور یکسان اجرا می شود. حال با توجه به تفاوت فاحش وضعیت مالی و اقتصادی در شهرهای محروم نسبت به شهرهای برخوردار و کلانشهرها، استدعای عاجزانه صنوف و نمایندگان آنها این است که به ادارات مالیات استان های محروم تفویض اختیار کنند تا با توجه به اخذ مالیات از کسبه و صنوف در جهت تقویت و وضعیت اقتصادی و بنیه مالی اصناف مبلغ فوق تعدیل شود. وی در مورد بیمه کارفرمایان اظهار داشت: در حال حاضر در حدود دو میلیون نفر کارفرما در کشور فعالیت دارند که توانسته اند حدود بیش از ۶ میلیون شغل ایجاد کنند. این در حالی است که کارفرمایان نمی توانند از مزایای بیمه بهره مند شوند. اسماعیل پور افزود: مطابق ماده ۶۵ قانون نظام صنفی درباره عدم درج قیمت بر روی کالا تصریح شده است که عدم درج قیمت بر روی کالا موجب اخذ جریمه تا مبلغ ۲۰۰ هزار ریال از فروشنده می شود. مطابق این قانون از ۱ تا ۱۰۰ درصد کالاهای هر مغازه مشمول جریمه فوق می شود. منطقی تر آن است که حق جریمه را برمبنای درصد قرار دهند مثلاً اگر فروشنده ای ده درصد کالاها را قیمت گذاری نکرده باشد تنها ۱۰ درصد جریمه شود و به همین ترتیب هرچه درصد عدم قیمت گذاری بالاتر رود جریمه نیز تصاعدی افزایش یابد. نماینده شورای اصناف بوشهر ادامه داد: مطابق تبصره ذیل ماده ۷۵ قانون نظام صنفی اعضای هیات مدیره اتحادیه ها و هیات رئیسه مجامع امور صنفی مشمول قوانین و مقررات کار و تامین اجتماعی نیستند، در صورتی که این افراد تمام وقت در محل کار مجامع و اتحادیه ها حضور دارند و پاسخگویی نیاز اعضای مجمع امور صنفی هستند.

آهن فروشان

قیمت آهن دوباره بالا رفت

مهر: رئیس اتحادیه آهن فروشان با اعلام اینکه هم اکنون بخشی از نقدینگی های جامعه به بازار آهن منتقل شده است، گفت: به رغم مصوبه هیات وزیران مبنی بر حذف تعرفه واردات آهن، قیمت ها در اواخر هفته جاری نسبت به هفته قبل به طور متوسط حدود ۷/۵ درصد افزایش یافت. محمد آزاد با اشاره به مصوبه هیات وزیران مبنی بر برداشته شدن تعرفه واردات آهن تا پایان شهریورماه سال جاری برای طرح های عمرانی کشور گفت: این مصوبه در اصل موجب کاهش قیمت آهن در بازار خواهد شد اما هیچکدام از وزارتخانه های مسئول برای واردات آهن تاکنون اقدام نکرده اند. وی افزود: عدم اعلام آمادگی این وزارتخانه ها موجب شده که عده ای از افرادی که در پی کاهش سود بانکی سرمایه های خود را از بانک در آورده اند، هم اکنون از فرصت استفاده کرده و بخشی از این سرمایه سرگردان را وارد بازار آهن کرده اند. رئیس اتحادیه آهن فروشان با اشاره به اینکه طرح های عمرانی دولت باید طی شش ماه نخست سال جاری اجرایی شود، تصریح کرد: آهن از جمله کالاهایی است که توسط هواپیما قابل حمل نیست؛ بنابراین دو ماه برای سفارش و واردات آن زمان لازم است که در این میان عده ای با خرید آهن و احتکار آن موجب افزایش قیمت شدند. به گفته وی، به دنبال مصوبه اخیر هیات دولت مبنی بر واردات آهن و سیمان برای طرح های عمرانی کشور، روزهای شنبه و یکشنبه هفته گذشته قیمت آهن حدود ۸ درصد کاهش یافت اما این روند کاهشی متوقف شد و دوباره قیمت ها بالا رفت. آزاد خاطرنشان کرد: اما در این میان دوباره قیمت آهن هفته جاری نسبت به هفته قبل از آن به طور متوسط حدود ۷/۵ درصد افزایش قیمت پیدا کرد که این امر به علت ورود سرمایه های سرگردان به بازار آهن است. وی، نظارت و کنترل دولت بر معاملات آهن در بورس را از راهکارهای مهم برای توقف روند افزایشی قیمت آهن دانست و گفت: درصورت نظارت دولت بر معاملات بورس قیمت های کاذب متوقف خواهد شد. رئیس اتحادیه آهن فروشان با اشاره به اینکه هم اکنون ۱۱ کارگزار در بورس فعالیت دارند، افزود: درصورت نظارت دولت خریداران آهن شناسایی خواهند شد که این افراد مصرف کننده، آهن فروش بوده و یا اینکه همان دارندگان سرمایه های سرگردان هستند. کسبه بازار آهن در خیابان ستاره واقع در نازی آباد، نه تنها از کاهش قیمت انواع آهن خبر نمی دهند بلکه اکثریت آنها بر این اعتقاد دارند که قیمت این محصول در روزهای آینده باز هم افزایش خواهد یافت. در همین حال، احتمال ورود نقدینگی های سرگردان اقتصاد به این بازار نیز داده شده است. بازار آهن که سال گذشته را با رکود نسبی سپری کرده است با آغاز سال جاری، از این رکود خارج و در شرایط جدیدی قرار گرفته است. کسبه بازار آهن در خیابان ستاره واقع در جنوب تهران از افزایش حدود ۴۰ درصدی قیمت آهن در شرایط فعلی نسبت به سال گذشته خبر می دهند. براساس این گزارش، قیمت هر شاخه تیرآهن ۱۴ هم اکنون در بازار آهن به قیمت ۸۳ هزار تومان رسیده است. قیمت تیرآهن ۱۶ و ۱۸ نیز به ترتیب به شاخه ای ۱۰۲ و ۱۳۶ هزار تومان افزایش یافته است. یعنی در حال حاضر قیمت تیرآهن ۱۴، ۱۶ و ۱۸ به کیلویی ۵۳۵، ۵۴۰ و ۶۰۵ تومان رسیده است که نسبت به مدت مشابه سال گذشته به طور متوسط ۴۰ درصد افزایش نشان می دهد.

نهادهای صنفی

گلایه از بی توجهی

شرق: «به تمام موضوعاتی که از سوی نمایندگان شورا به هیات رئیسه فرستاده می شود تاکنون رسیدگی شده است.» رئیس شورای اصناف کشور این جمله را در پاسخ به منتقدانی که از نحوه فعالیت شورای اصناف گلایه داشتند، بیان کرد. علی فاضلی ادامه داد: هیچ موضوعی در شورا، مطرح نشده که گزارش آن به مرکز اصناف و بازرگانان وزارت بازرگانی انتقال داده نشده باشد. اما رئیس شورای اصناف اعتقاد دارد که نقش اصناف در امور اجرایی کشور بسیار ناچیز است: «ظرفیت اصناف در امور اجرایی بسیار کم است. دولت باید کارهای مردم را به خودشان واگذار کند. اما متاسفانه تاکنون هیچ واگذاری ای صورت نگرفته است.» این در حالی است که پیش از این در دیدار رئیس جمهور با اصناف قول های مساعدی به آنان مبنی بر پررنگ تر شدن نقش اصناف در امور جاری کشور داده شده بود. اما یکی از اصلی ترین مشکلات شورای اصناف که تاکنون بارها از سوی مسئولان مختلف صنفی بیان شده به موضوع بحران مالی پارلمان صنفی بازمی گردد. فاضلی در این مورد می گوید: در طول یک سال گذشته کل درآمد شورای اصناف حدود ۶۹ میلیون تومان بود که این رقم حتی از درآمدهای یک اتحادیه معمولی کمتر است. رئیس شورای اصناف ادامه داد: «برگزاری هر اجلاس برای شورا هزینه ای در حدود ۷ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان دارد. مشکلات مالی به حدی است که نمایندگان پارلمان صنفی همیشه باید با هزینه های مشخص در اجلاس ها حضور یابند.» وی در مورد همکاری مرکز اصناف و بازرگانان وزارت بازرگانی با شورای اصناف گفت: متاسفانه این نهاد اصلاً با شورا همکاری خوبی ندارد. واقعاً شورا مشکل دارد. فاضلی افزود: «شورای اصناف باید فعالیت های پژوهشی و علمی انجام دهد ولی وضعیت مالی اجازه اجرای چنین برنامه هایی را به شورا نمی دهد.» وی در مورد ضرورت پرداختن اصناف به فعالیت های پژوهشی گفت: وقتی حرفی زده می شود باید آن را ثابت کرد. در حال حاضر اصناف ادعا می کنند که در طول یک سال گذشته رکود بر بازار حاکم بوده ولی هیچ کس نمی تواند آن را اثبات کند. رئیس شورای اصناف بیان داشت: «دولت به بخش های غیرمربوط بودجه می دهد. به طور مثال فرق مجموعه اصناف با اتاق بازرگانی در چیست. اتاق تعاون سالانه ۱/۵ میلیون تومان از بودجه دولت می گیرد اما اصناف هیچ پولی دریافت نمی کنند.» فاضلی اعتقاد دارد که شورای اصناف هنوز به عنوان نهادی تاثیرگذار بر اقتصاد کشور شناخته نشده است. پس از گذشت ۲ ماه از زمانی که رئیس جمهور دستور داده بود نمایندگان شورای اصناف در جلسات مهم کشور حضور داشته باشند، هنوز چنین امری محقق نشده است. شاید این بی توجهی در آینده بر روی کار اصناف تاثیرگذار باشد. در همین حال مسئول بیمه و مالیات مجمع امور صنفی توزیعی تهران نیز می گوید: اصناف همیشه با تصمیمات حکومتی اقتصادی کشور همراهی داشته اند ولی خودشان از هیچگونه رشد اقتصادی برخوردار نبوده اند.

چای فروشان

ورود ۵۰ هزار تن چای قاچاق

فارس: رئیس اتحادیه بازرگانان و توزیع کنندگان چای کشور گفت: سال گذشته بیش از ۵۰ هزار تن چای خارجی بسته بندی به صورت قاچاق وارد کشور شد. حسین عیوضی دریانی افزود: میزان چای تولید شده در سال گذشته حدود ۲۰ هزار تن و مقدار واردات رسمی چای ۲۹ هزار تن بود. رئیس اتحادیه بازرگانان و توزیع کنندگان چای کشور با اشاره به مصرف حدود ۱۰۰ هزار تن چای کشور گفت: بیش از ۵۰ هزار تن چای مورد نیاز کشور به طور قاچاقی و در بسته بندی های زیبا وارد کشور شد. وی گفت: طبق قانون، واردات چای به صورت بسته بندی های کوچک ممنوع است و باید در جعبه های ۱۰ کیلوگرمی و بیشتر وارد شود تا پس از مخلوط کردن با چای ایرانی، در بسته بندی کوچکتر و با نام ایرانی و شماره بهداشتی به فروش رسد. عیوضی دریانی گفت: در نشستی که با حضور معاون اجرایی رئیس جمهور، وزیر جهاد کشاورزی، نمایندگان اتحادیه کشاورزان و اتحادیه بازرگانان، اتحادیه صنفی و سندیکای کارخانجات برگزار شد، قرار شد به ازای واردات هر یک کیلو و نیم چای وارداتی رسمی، یک کیلوگرم چای خشک ایرانی هم خریده و پس از مخلوط کردن و با نام های ایرانی به فروش رسد. وی گفت: طرح یاد شده به دلیل اعتراض نمایندگان اتحادیه بازرگانان و کشاورزان چای و مشخص نبودن متولی و قیمت چای داخلی اجرا نشد و بازار منتظر تصمیم جدید دولت است. عیوضی دریانی گفت: پیشنهاد اتحادیه بازرگانان این بود که در مقابل هر دو کیلوگرم چای وارداتی یک کیلوگرم چای خشک داخلی خریده شود. عیوضی دریانی گفت: نرخ تعرفه ۳۰ درصدی برای واردات چای خارجی که در سال گذشته اعمال می شد، امسال نیز به قوت خود باقی است. وی گفت: دولت باید تکلیف واردات رسمی چای را برای سال ۸۵ روشن کند. همچنین دبیر سازمان نظام مهندسی کشاورزی در مورد بسته بندی چای می گوید: چای تولید داخل پس از بسته بندی مجدد و با مارک های خارجی (احمد و دوغزال) در برخی از کشورهای همسایه (دبی) و حتی در مناطق جنوبی ایران به شکل قاچاق وارد کشور می شود. عبدالغفار شجاع گفت: چای احمد یا به صورت مست